

Stručno putovanje

Hvar 2013

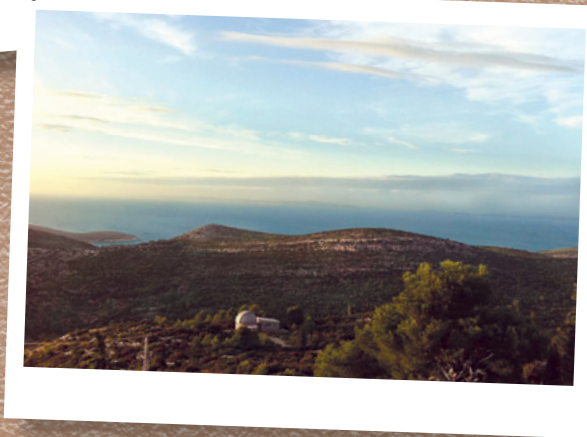
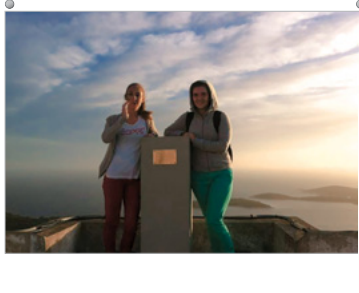
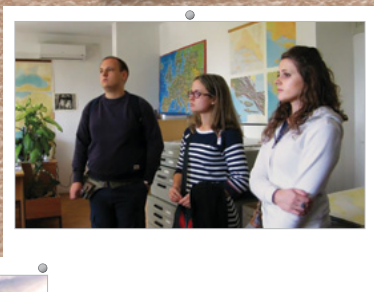
Posljednjih nekoliko godina Studentski zbor Geodetskog fakulteta u Zagrebu organizira stručno putovanje na Hvar pa se tako, prohladnog jutra 11.10. 2013., društvo studenata još jednom uputilo iz Zagreba prema sunčanijim krajevima Lijepe naše. Naravno, u drukčijem sastavu, ali zasigurno u istom veselom raspoloženju kao i kolege prijašnjih godina. Ispred drage nam zgrade fakulteta skupili smo se svi željni novih avantura i geodetskih zabava, ušli smo u autobus te smo nakon kratkog obilaženja povećeg dijela grada (ulice u Zagrebu uopće nisu komplicirane za vožnju) napokon krenuli. Naizgled dugo putovanje autobusom do Splita proletjelo je brzo uz priču, spavanje, ukusne zalogaje i pokoje nazdravljanje.

Za prvi dan predviđen je posjet Hrvatskom hidrološkom institutu u Splitu. Pod dojmom vrućine koja nas je „ošinula“ po izlasku iz autobusa (kao da je ljeto, a ne jesenski listopad), došli smo u HHI gdje su nas domaćini ljubazno primili. Zaposlenici su nam održali nekoliko kratkih predavanja u raznim prostorijama instituta tijekom kojih smo čuli ponešto o svim područjima u kojima djeluje ova važna ustanova Republike Hrvatske. Svoju djelatnost Hrvatski hidrografski institut vrši preko više odjela među kojima su hidrografski, oceanološki, kartografski, nautički itd. U njihovom bogatom muzeju imali smo prilike vidjeti stvari koje možda više nisu aktualne, ali su u

svoje vrijeme bile itekako bitne za područje hrvatske hidrografije. Među mnogim zanimljivim informacijama koje su nam prenijeli dje-latnici HHI-a, najzanimljivija je bila ona o važnosti učestalog ažuriranja pomorskih karata radi sigurne plovidbe na moru, čime se potvrđuje velika odgovornost njihovog posla.

Zatim smo nastavili putovanje brodom prema Hvaru, uživajući u pravom dalmatinskom ugođaju mora i sunca. Neki su možda poželjeli da traje zauvijek (neki „brodoljupci“ baš i ne) ne znajući da nas za malo više od sat vremena očekuje nešto još bolje – mjesto koje je mali raj na Zemlji (a ne ljulja se kao brod!). Pred nama se pružao pogled na otok Hvar, mješavinu bijelog krša i zelenih brdašaca, s „natočkanim“ naseljima iz kojih se čuju stara zvana s kamenih zvonika. Čim smo stigli u Hvar osjetio se opušteni duh mjesta stvorenog za uživanje koji smo objeručke prihvatili i čvrsto odlučili zadržati cijeli vikend! Kako je sljedeći „poučni“ dio putovanja planiran tek za sutrašnji dan, zabava je mogla početi odmah nakon smještanja u apartmane. Netko gladan, netko žedan, u trčkanju gradom i divljenju svakom drugom kamenu i uvali, na kraju večeri završili smo ipak svi na istom mjestu – zajedno se družeci „uz pismu i more“. Neki su se tad upoznali, pa je ovo putovanje bilo jedna od rijetkih prilika druženja različitih generacija našeg fakulteta.

Posjet opservatoriju bio je planiran tek za poslijepodne zbog moguće kiše (bravo za prognozu vremena i organizatore), na sreću svih nas koji smo nakon neprospavane noći mogli ostati u krevetu ili provesti jutro u razbuđivanju svatko na svoj način.

Tako smo se uputili pješice prema vrhu iznad grada, na 238 metara nadmorske visine, gdje se u povijesnoj utvrdi Napoljun od 1972. godine nalazi opservatorij Hvar koji djeluje u sklopu Geodetskog fakulteta u Zagrebu. Ma da nismo ništa drugo ni vidjeli, pogled koji se pružao s vrha bio je vrijedan penjanja i znoja. More, Pakleni otoci, ostali otočići te Hvar s okolicom svakog bi primorali da zastane i uživa u tim prizorima. Ah, lako se prepustiti sanjarenju, ali ipak smo došli i nešto naučiti pa nas je jedan od djelatnika opservatorija poveo u obilazak. Unutar tvrđave nalazi se nekoliko objekata među kojima smo imali prilike vidjeti i seizmološku postaju, jednu od četiri glavne postaje Seizmološke službe RH. Zatim smo otišli do paviljona s austrijsko-hrvatskim teleskopom, gdje smo svi redom mogli, kroz okular tog ogromnog instrumenta, pogledati prema Mjesecu i diviti mu se kao da nam je na dlanu. Uz još malo šale i fotografiranja te s tek ponekom misli o Mjesecu, a puno više o nadolazećoj večeri i provodu, krenuli smo natrag prema gradu.

Ukusan roštilj došao je kao naručen za gladna usta, a osim što nam je bio potreban izvor energije nakon fizičkih i umnih aktivnosti, dobro nam je došao i kao podloga za zagrijavanje za skorašnji izlazak. Kako je bilo vrijeme predsezone, bilo je dovoljno ljudi da otok nije pust, a da nije ni prenapučen turistima iz svih krajeva koji od našeg Hvara, u tih par mjeseci, naprave Sodomu i Gomoru (ali nećemo se žaliti, neka turizam cvjeta). Noć je protekla slično kao i prethodna, pa se sljedeće jutro nikome nije dalo dići iz kreveta pogotovo što je to bio zadnji dan našeg putovanja. Tako umorni, dočekali smo brod na hvarskoj rivi, a neki su i zakasnili. Nećemo nikad saznati je li to bilo namjerno jer otići iz onakvog grada i pozitivne atmosfere zasigurno bi svakom teško palo. Put do Splita za većinu je prošao stojeći jer je brod bio pun putnika. No nikog nije bilo briga. Odlazak s Hvara jednako je bolan i stojeći i sjedeći. Kada smo došli u Split iskoristili smo još malo slobodnog vremena da upijemo sunce i dalmatinsko ozračje.

Pri povratku u Zagreb nije nedostajalo pjesme, kao da je prvi dan. Ovo nas je putovanje, koliko god iscrpljeni bili, napunilo novim idejama i osjećajima, a misao koja se motala po mnogim glavicama bila je: "Zašto nisam i lani ovako?"

▪ Dana Adžić

